

In de huid van jonge massamoordenaars

Massamoorden door jongeren leken lang bij Amerika te horen. Inmiddels kent ook Europa een trieste lijst van schietpartijen door jeugdige schutters. In Nederland werd de naam Tristan in enkele dagen een begrip. Wat beweegt ze? „Veel jongeren die een ernstig misdrijf plegen, zijn onzeker.”

Min of meer toevallig belandde dr. Corine de Ruiter (51) in de forensische psychologie. Door een onderzoeksproject kwam ze in contact met collega's die werkzaam waren in tbs-klinieken. Het verzoek om in een van die klinieken een onderzoeksafdeling op te zetten, bracht haar in

de wereld van de zware misdaad. En stelde haar voor de vraag waardoor de daders tot hun misdrijf kwamen. „Dezelfde vraag die ook leken hebben. Het antwoord is vaak heel complex.” Sinds 2006 is De Ruiter als hoogleeraar forensische psychologie verbonden aan de Universiteit Maastricht.

In haar werk heeft ze een speciale belangstelling voor gewelddadige jongeren. „Hun gedrag hoort niet bij kinderen. Die worden hopelijk liefdevol in een gezin ontvangen, waar ze opgroeien tot een mooi mens. Heel belangrijk is dat we signalen dat het niet goed gaat, vroeg herkennen. Ik ben betrokken bij een aantal pre-

Prof. Corine de Ruiter: „Aan die schietpartijen